

birakılmasını savunurlar. Yalnız hatırlanmalıdır ki bir resim yalnız süslemekten öte ise metni gerçek boyutlarına getirmesi gerekir.

İyi bir metinle çalışırken, resimleyici kendisinin de tam anlayamadığı şeyleri ifade etmeğe çalışır. Bu yapılırken bir iki üç eskiz atılır ve birden resim kendi kendini çizer. Bazen karakterler de yazar için böyle ortaya çıkar. Bu karakterler hem kendi hatıralarından hem de metnin kendi içinden çıkar. Bu karakterlerin özel bir görünümü vardır ve resimde portre olarak değil, tip, davranış ve canlılık olarak görüntülenmelidir. Ve yazar resimdeki karakterin kendinin olup olmadığını hemen anlar.

Yalnız kendi his ve duygularını karakterlere işleyen resimleyicileri onaylamam. Karakterler metin tarafından tayin edilir. Resimleyici tarafından yanlış anlama ise başka bir şeydir.

Resimleyicinin insanlar veya herhangi bir tip insan hakkındaki kanısı her zaman değişebilir. Bazı durumlarda yazarın tarif ettiği yerleri ve insanları gezmek mümkün olur. Böyle bir gezi yazar ve yazdığı hakkında daha aydınlatıcı bilgi edinilmesini sağlar.

Resimlerim için bir şey bilmem gerekiyorsa yazarın yaşadığı yere gider veya bir zamanlar yaşadığı yerle tanışıklık etmeğe çalışırım. Bu çocuk veya büyüklerin kitaplarında aynıdır.

Yeni resimli çocuk kitaplarımda çocukların günlük yaşamlarını çizmeye çalıştım. Grönland, İzlanda ve Faroe Adalarındaki hayatlarından söz ettim ve son kitabımda Çin'de Yangtze Kiang sel'i dönemindeki çocukları an-

lattım. Buralarda yaşayıp, insanları tanımasaydım, hiçbir zaman bu kitapları yazamazdım.

Resimlerimin canlılığına çok önem veririm. İdealimi sorarsanız ki bunu tam olarak yapmayı çok arzu ediyorum - karakterlerin duruşları ve davranışları tam kendilerini tarif eden bir durumdaki anı yakalamak. Bir dramatik olayın evveli zira hareket anı resimleyici için o kadar ilginç değildir. Metindeki imkansız olabilir yapmak resimleyicinin elindedir. Olağanüstü hakikat, hakikati olağanüstü yapabilir.

Bir resimleyicinin işi nerde başlar? İlk ve en önemli adım *metin*'in baskısına, *format*'la uyumlu biri ölçüye getirmektir. Sonra yazının karakterleri seçilir. Bunlar zaten kitabın nasıl bir karakterde olacağını gösterir. Bir kitabı hazırlarken *baskı, renk, ölçü, ve şekil*'le resimlerin bir *harmoni* içinde düşünülmesi gerekir. Baskı ve harf karakterleri seçilince kitabın kaç sayfası olduğu ve hangi sayfaların resimleneceği belirlenir. Bu resimli sayfaların kitabın içinde uyumlu bir şekilde dağıtılması gerekir.

Yalnız bazı kitaplarda konunun gelişmesi belki 100 sayfa alacağından resimleme imkanı çıkmayacaktır. Ama kitabın sonları resim için çok kaynak veriyordur. O zaman resimleyici yine kitabı bütün olarak düşünerek hikâyenin geçtiği manzara, çevre veya durumu anlatan resimler yapabilir.

Başarılı bir resim, en çok resimlemek istediğiniz şeyin seçimi değil, istemediğimizi de resimlemektir.

Çeviren - Banu Yalçın